

Advies Zorginstituut Nederland in een geschil over de uitvoering van de zorgverzekering

De Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ) heeft op 22 juli 2022 aan Zorginstituut Nederland (het Zorginstituut) advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid, van de Zorgverzekeringswet (Zvw). Verzoekster en verweerder hebben een geschil over de vergoeding van een parodontale behandeling.

Bij de adviesaanvraag heeft de SKGZ een kopie van het dossier gestuurd. Het Zorginstituut brengt een voorlopig advies uit, dat nog aangepast kan worden als uit het verslag van de hoorzitting en/of aanvullende stukken nieuwe feiten of omstandigheden naar voren komen.

In de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is de aanspraak op mondzorg omschreven. Dit komt overeen met de Zvw.

Vooraf merkt het Zorginstituut nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoekster aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Er is een BIG-geregistreerde medisch adviseur betrokken bij de beoordeling van het geschil. Het Zorginstituut baseert het advies op de beschikbare informatie in het toegezonden dossier.

Het advies van het Zorginstituut kan geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering of coulance.

Situatie van verzoekster

Verzoekster is bekend met chronische reumatoïde artritis. Volgens verzoekster heeft zij last van een slechte adem, tandvleesproblemen en een "rellende" slokdarm en was een parodontale behandeling nodig om het verlies van de wortel tegen te gaan en om de lichamelijke klachten door de aangetaste slokdarm op te lossen.

Verweerder heeft de vergoeding voor de parodontale behandeling afgewezen. Volgens de adviserend tandarts van verweerder is er bij verzoekster geen sprake van een ernstige ontwikkelingsstoornis, groeistoornis of verworven afwijking van het tand-kaak-mondstelsel. Daarnaast is er ook geen sprake van een niet-tandheelkundige lichamelijke of geestelijke aandoening, waardoor zonder de mondzorg geen tandheelkundige functie kan worden behouden of verwerven op hetzelfde niveau als het gebit zou zijn geweest als verzoekster de aandoening niet had gehad. Ook is er geen sprake van een situatie waarin verzoekster een medische behandeling moet ondergaan die zonder de tandheelkundige behandeling aantoonbaar onvoldoende resultaat zal hebben. Op basis van voorgaande oordeelde verweerder dat verzoekster niet voldoet aan de verzekeringsvoorwaarden.

Juridisch kader

Volgens de Zvw wordt tandheelkundige zorg voor volwassen verzekerden niet vergoed vanuit de basisverzekering. Dit is slechts anders bij een indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp. De bijzondere tandheelkundige hulp is beschreven in het eerste lid van artikel 2.7 Besluit zorgverzekering (Bzv). Een indicatie tot bijzondere tandhulp kan slechts voorkomen in drie gevallen:

- a) bij een ernstige ontwikkelingsstoornis, een groeistoornis of een verworven afwijking van het tand-kaak-mondstelsel;
- b) als de verzekerde een niet-tandheelkundige lichamelijke of geestelijke aandoening heeft en de verzekerde zonder de mondzorg geen tandheelkundige functie kan behouden of verwerven op hetzelfde niveau als dat zijn gebit zou zijn geweest als hij de aandoening niet had gehad.
- c) als een medische behandeling zonder de mondzorg onvoldoende resultaat heeft en de verzekerde zonder de mondzorg geen tandheelkundige functie kan behouden of verwerven op hetzelfde niveau als dat zijn gebit zou zijn geweest als hij de aandoening niet had gehad.

In het geval van verzoekster dient getoetst te worden aan sub b. Sub b ziet op een aandoening die niet tandheelkundig is, zoals bijvoorbeeld reumatoïde artritis. Door de aandoening of behandeling van deze aandoening is het gebit dermate verslechterd, dat geen tandheelkundige functie is of kan worden behouden of verworven gelijkwaardig aan die welke de verzekerde zou hebben gehad als hij de aandoening niet zou hebben gehad. Kortom: als de ziekte of aandoening zich niet had voorgedaan, was de tandheelkundige hulp ook niet nodig geweest.

Maatmanbeginsel

Daarnaast moet de hulp noodzakelijk zijn om een tandheelkundige functie te behouden, “*gelijkwaardig aan die welke hij zou hebben gehad als de aandoening zich niet had voorgedaan*”. Dit wordt het maatmanbeginsel genoemd. Schade aan het gebit die is ontstaan door de aandoening of behandeling kan in het kader van de bijzondere tandheelkunde worden hersteld (dit valt dan onder de aanspraak op grond van sub b). Schade die al vóór de aandoening of behandeling aanwezig was kan niet in dit kader worden hersteld.

Beoordeling

De informatie in het dossier is medisch en juridisch beoordeeld.

De huidige stand van de wetenschap en praktijk laat zien dat er een associatie is tussen hart en vaatziekten en parodontitis en diabetes en parodontitis. Het gezamenlijk voorkomen van de aandoeningen berust voornamelijk op gezamenlijke oorzaken en pathogene factoren.¹ Er zijn geen directe oorzakelijke verbanden tussen parodontitis en systemische ziekten (zoals reumatoïde artritis). In het geval van verzoekster dient beoordeeld te worden of de parodontitis de oorzaak is van de slokdarm klachten en er zodoende aanspraak op bijzondere tandheelkunde is. Voor parodontitis zijn er nooit oorzakelijke verbanden met slokdarm problemen gevonden. Er is derhalve geen sprake van een indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp op grond van artikel 2.7 lid 1, sub b van het Bzv.

¹ Winning, L., Linden, G.J. Periodontitis and Systemic Disease: Association or Causality?. Curr Oral Health Rep 4, 1–7 (2017). <https://doi.org/10.1007/s40496-017-0121-7>

Conclusie

Op basis van de beschikbare informatie in het dossier kan worden geconcludeerd dat verzoekster geen indicatie heeft voor de vergoeding van bijzondere tandheelkundige hulp. De parodontale behandeling komt daarom niet voor vergoeding in aanmerking ten laste van de basisverzekering.

Het advies

Het Zorginstituut adviseert op basis van de beschikbare informatie in het dossier het volgende:

Verzoekster heeft geen (verzekerings)indicatie voor de vergoeding van bijzondere tandheelkundige hulp ten laste van de basisverzekering.